

عنوان مقاله:

قاعده اهم و مهم و نظریه غیر اخلاقی توجیه

محل انتشار:

فصلنامه پژوهش های اخلاقی، دوره 6، شماره 23 (سال: 1396)

تعداد صفحات اصل مقاله: 20

نویسنده:

محمد هادی مفتاح - دانشگاه علوم قرآن و حدیث

خلاصه مقاله:

اخلاق در حکم رانی و کشورداری، از اموری است که همواره دغدغه اندیشمندان جوامع بوده است، و امروزه نیز اخلاق سیاسی و سیاست اخلاقی از مهم ترین مباحث مورد علاقه متفکران جهانی در حوزه فلسفه سیاسی و فلسفه اخلاق می باشد. در این مقاله پس از نگاهی اجمالی به آراء صاحبان مکاتب مختلف پیرامون نسبت میان اخلاق و سیاست، و با مقایسه نظرات مارکس، ماکیاولی، امام علی بن ابیطالب و با استناد به قرآن نشان داده ایم که اساس روش زمامداری مورد سفارش نیکولو ماکیاولی، که در عمل مورد قبول تمامی حاکمان بشری است، همانا جواز استفاده از هر چیزی برای وصول به هدف است، که از آن تعبیر میشود «هدف وسیله را توجیه می کند». در حالی که امام علی بن ابی طالب، داماد و نزدیکترین یار پیامبر اسلام، و جانشین منتخب ایشان، به صراحت چنین نظری را رد می کند، و آنگاه به آراء فقهاء شیعه در این زمینه مراجعه و به ریشه یابی قاعده اهم و مهم و مرجحات باب تزاحم پرداخته، نشان داده ایم قرآن کریم و روایات اهل بیت تنها در مورد خاص «حفظ یا نجات جان انسانها» اجازه استفاده از امور ممنوعه را میدهد، و تعمیم آن به تمامی موارد اهم و مهم روا نمی باشد.

کلمات کلیدی:

اخلاق سیاسی، ماکیاولیسم، حکومت دینی، فقه سیاسی، معارف قرآن، نهج البلاغه، قاعده اهم و مهم، باب تزاحم.

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1881254>

